Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XIИ.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI .2) "мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета", које "могу укључивати предузимање мјера против лица која обављају јавне функције;

Позивајући се такође на Декларацију Савјета за имплементацију мира из децембра 1998. године, у којој је Савјет указао на то да успоставa владавине закона у коју ће сви грађани имати

повјерење представаља предуслов за трајни мир и самоодрживу привреду, што ће омогућити привлачење и задржавање страних и домаћих инвеститора;

Указујући на Декларацију Савјета за имплементацију мира из маја 2000. године, у којој је истакнуто да су "демократска и одговорна полиција и независно правосуђе предуслови за владавину закона и пуну заштиту људских права";

Узимајући у обзир упутство које је дао Управни одбор Савјета за имплементацију мира у фебруару 2002. године, према којем се тражи наставак улагања напора у јачање владавине закона у Босни и Херцеговини;

Схватајући да службеници за провођење закона могу уживати повјерење грађана којима служе само ако су дио структуре која од њих захтијева највише нивое ефикасности и стручности у раду;

Имајући на уму чињеницу да је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине донијела закон којим је основана Државна агенција за истраге и заштиту (у даљем тексту: Агенција) у јуну 2004. године и да ова Агенција од тада предузима мјере како би се што прије развила у јаку државну полицијску снагу способну да се бори против организованог криминала и тероризма, између осталог;

Констатујући чињеницу да поступак именовања директора и замјеника директора Агенције предвиђен у прелазним и завршним одредбама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 27/04) још није завршен и признајући потребу да се осигура континуитет управљања Агенцијом до именовања њеног највишег руководства;

Из разлога који су овдје наведени Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту

(“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 27/04)

који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Наведени закон се објављује на службеној интернет страници Канцеларије Високог представника и ступа на снагу одмах као закон Босне и Херцеговине, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 23. децембар 2004

Педи Ешдаун
Високи представник

Закон о измјенама и допунама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту

Члан 1.

(1) У Закону о Државној агенцији за истраге и заштиту (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 27/04), у ставу 1. члана 26. ријечи “6 мјесеци” замјењују се ријечима “8 мјесеци”.

(2) У ставу 2. члана 26. ријечи “6 мјесеци” замјењују се ријечима “8 мјесеци”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује.